

THE WALKING DEAD

51

BY
КОМІКСИ ПА-БЕЛАРУСКУ

Cliff
CLIFF '08

KIRKMAN • ADLARD • RATHBURN

HotComic.net

Хадзячця
мерцвякі
51 (2003)
пераклад
і афармленне:
Козыраў Сяргей

IMAGE COMICS PRESENTS

THE WALKING DEAD™

ROBERT KIRKMAN
Creator, Writer

RUS WOOTON
Letterer

CHARLIE ADLARD
Penciler, Inker, Cover

SINA GRACE
Editor

CLIFF RATHBURN
Gray Tones, Cover Colors

For Skybound Entertainment

Robert Kirkman
chief executive officer

Shawn Kirkham
director of business development

Sydney Pennington
assistant to mr. kirkham

J.J. Didde
president

Tim Daniel
digital content manager

Feldman Public Relations LA
public relations

Sina Grace
editorial director

Chad Manion
assistant to mr. grace

for International Rights inquiries,
please contact sk@skybound.com

www.skybound.com

Previously:

Rick passed out, he was bedridden and in and out of consciousness for an entire day. Carl thought he was on his own--but in the end, Rick was very sick but recovering... things were finally starting to look up.

For Image Comics

Robert Kirkman
chief operating officer

Eric Stephenson
publisher

Kevin Yuen
digital rights coordinator

Erik Larsen
chief financial officer

Todd Martinez
sales & licensing coordinator

Tyler Shainline
production manager

Drew Gill
art director

Todd McFarlane
president

Sarah deLaine
pr & marketing coordinator

Jonathan Chan
senior production artist

Marc Silvestri
chief executive officer

Branwyn Bigglestone
accounts manager

Monica Garcia
production artist

Jim Valentino
vice-president

Emily Miller
administrative assistant

Vincent Kukua
production artist

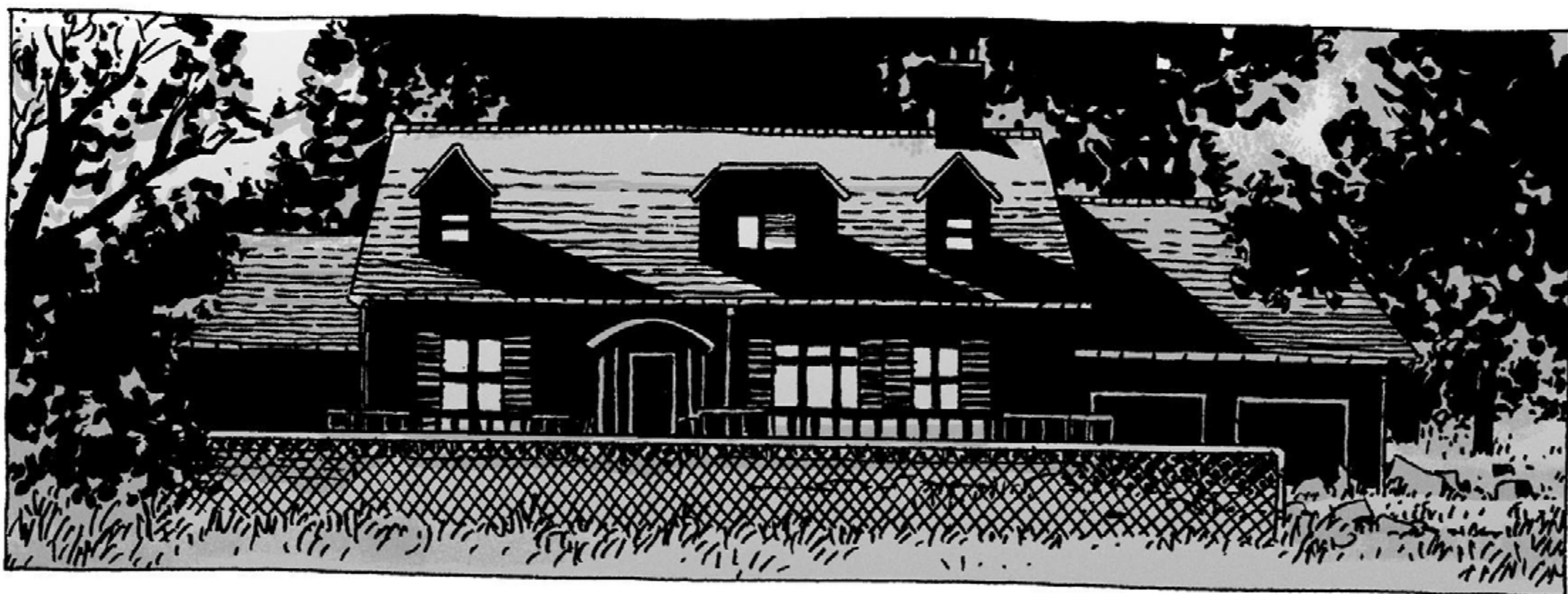
Jana Cook
production artist

Jamie Parreno
marketing assistant

www.imagecomics.com

THE WALKING DEAD WEEKLY #51. December 2011. Published by Image Comics, Inc. Office of publication: 2134 Allston Way, 2nd Floor, Berkeley, CA 94704. Copyright © 2011 Robert Kirkman LLC. All rights reserved. THE WALKING DEAD® (including all prominent characters featured herein), its logo and all character likenesses are trademarks of Robert Kirkman LLC, unless otherwise noted. Image Comics® and its logos are registered trademarks and copyrights of Image Comics, Inc. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means (except for short excerpts for review purposes) without the express written permission of Image Comics, Inc. All names, characters, events and locales in this publication are entirely fictional. Any resemblance to actual persons (living and/or dead), events or places, without satiric intent, is coincidental. Printed in the USA. For information regarding the CPSIA on this printed material call: 203-595-3636 and provide reference # EAST - 416366

Як ты?

Лепш...
Значна лепш. Я
прыняў лекі, якія
мы тут знайшлі... і
здаецца, яны дапа-
магаюць.

Аднак усё яшчэ та-
кое пачуццё, быц-
цам конь у живот
лягнуў.

Мабыць, табе
дапамагці чым-
небудзь?

Можа толькі, калі
злезеш з кушэтка і дасі
бацьку што-небудзь
паесці.

Што там у нас
засталося?

Бабы, бабы і зноў
бабы.

Эххх.

Трэба нам было больш
сбалансавана сілкавацца.
Ніколі не разумеў, чаму
цябе так цягне на кукурузу.

Ну, бабы
дык бабы.

Ты чым там займаешся?

Чытаю.

Кніга называецца «Дзесьці там»... Пра эльфаў, нічога так.

Мне ніколі не падабалася чытаць. Ніколі... Але аказалася, што гэта можа быць больш цікава, чым кіно і гульні.

Сапраўды цікава. Шкада, што я не рабіў гэтага раней.

Рады чуць. І ўсё ж... не варта рабіць табе гэтае на падлозе. Занадта цемна, зрок папсуеш.

Ідзі на кухню, каля акна пачытай.

Добра.

Эээ... Тат?

Га?

Мабыць, пойдзеш са мной?

Знайшоў яшчэ антыбіётыкі...
Трохі аспірыну, пластыр і
яшчэ ўсякія патрэбныя рэчы.
Як там на кухне?

Не вельмі.
Трохі кансерваў, шматкі,
журавінавы соус... Яшчэ
бабы. Чыпсы... Трохі
арэхаў. Агулам, не так
шмат.

Бяры ўсё. Упэўнены, у краме ёсць
штосьці лепшае, але я хачу прыхапіць
усё, што хоць крыху каштоўнае, на
ўсялякі выпадак.

Павярніся, я закіну
ўсё гэта ў заплечнік.

А як наконт туалетнай
паперы? Здаецца, у
нас у доме засталася
толькі тры рулоны.

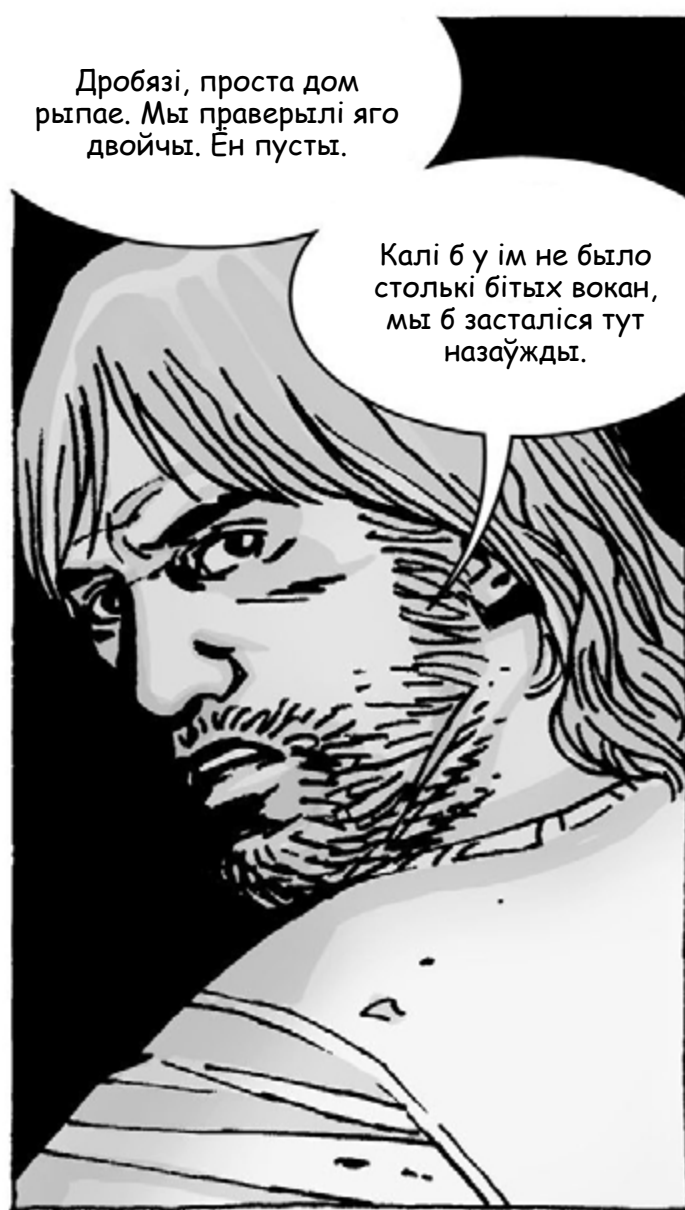
Я возьму.

Знайшоў.

Наверсе...
Ты чуў гэта?

Дробязі, проста дом
рыпае. Мы праверылі яго
двойчы. Ён пусты.

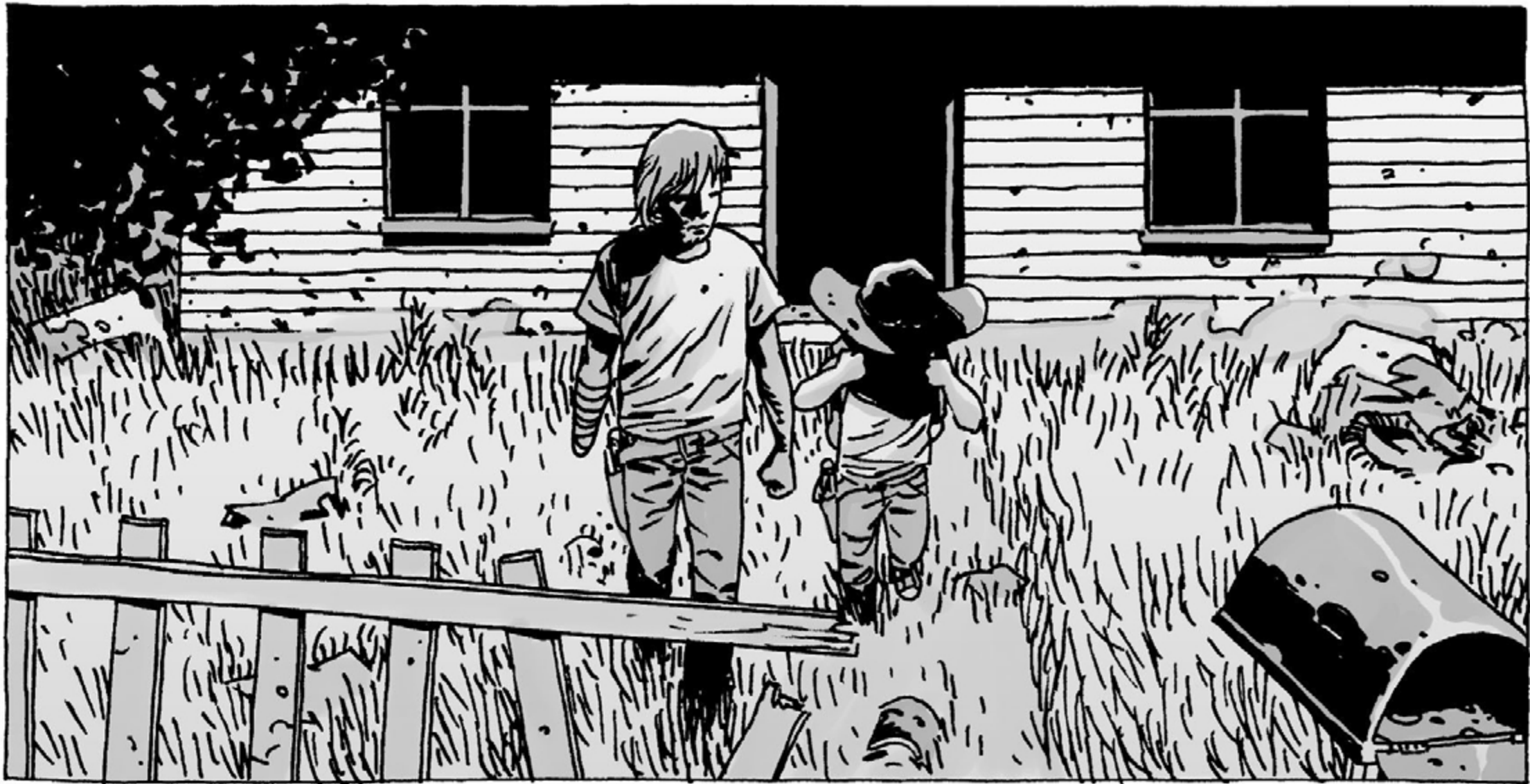
Калі б у ім не было
столькі бітых вокан,
мы б засталіся тут
назаўжды.

І ўсё ж такі не
варта тут доўга
затрымлівацца.

Бяром ежу і
сыходзім.

Алё?

О, божа... не магу паверыць, што вы падаішлі да тэлеф она. Мы так доўга спрабавалі знайсці каго-небудзь... хто б падняў трубку.

Я... я здзіўлены, што гэты тэлефон наогул усё яшчэ працуе... Я... **Вось гэта цуд.** Прыемна пачуць яшчэ чый-та голас.

Нават не ўяўляеце як.

Тат?
Што...

Ццц...
Памаўчы
хвілінку,
Карл!

Я... Я тут
размаўляю з кімсьці...
па тэлефону.

Не магу паве-
рыць у гэта.
Проста не
магу...

Нават уявіць сабе не мо-
жаце, як доўга мы гэтага
чакалі... Мы самі ў шоку,
як і вы.

Мы лічылі,
што акрамя нас
нікога не заста-
лося...

«Мы?»
Колькі вас
там?

Эээ... Сорак.

Дзе вы?

Я не магу вам гэтага сказаць,
прабачце. Не так даўно ў нас
былі некаторыя праблемы з
людзьмі... наша група... цяпер
нікому не давярае. Мне шкада.

Давайце, я паразмаўляю
тут з усімі... Мабыць, пры-
думаем нейкае выйсце.
Вы знаходзіцеся ў бяспеч-
ным месцы? Можаце там
затрымацца?

Так...
Мяркую,
змагу.

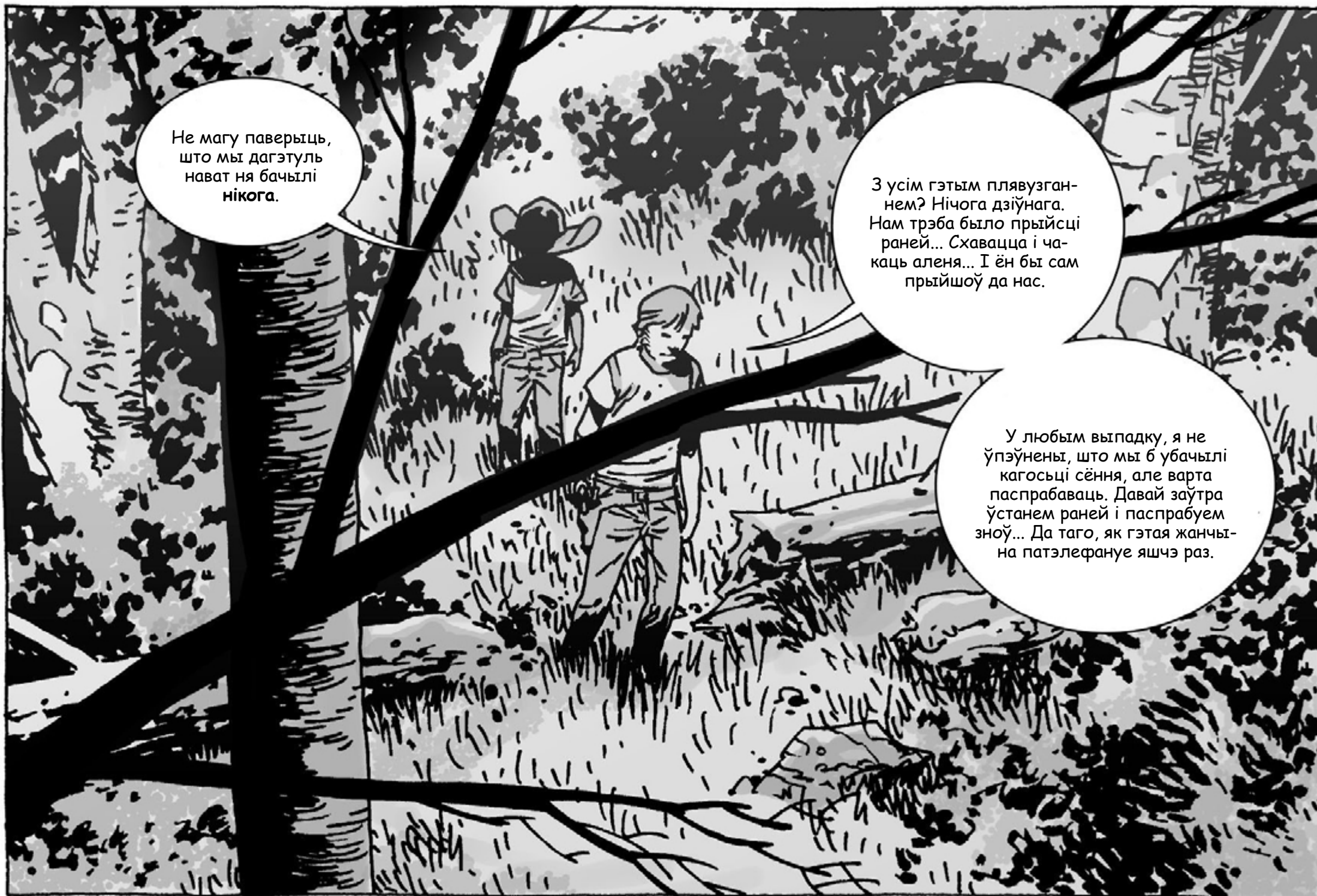
Добра.

Я зноў патэлеф-
ную вам... заўтра...
у той жа час.
Добра?

Не магу паверыць,
што мы дагэтуль
нават ня бачылі
нікога.

З усім гэтым плявузган-
нем? Нічога дзіўнага.
Нам трэба было прыйсці
раней... Схавацца і ча-
каць аленья... І ён бы сам
прыйшоў да нас.

У любым выпадку, я не
ўпэўнены, што мы б убачылі
кагосьці сёння, але варта
паспрабаваць. Давай заўтра
ўстанем раней і паспрабуем
зноў... Да таго, як гэтая жанчы-
на патэлефануе яшчэ раз.

А цяпер ціха...
Мабыць, заўважым
кагосьці на адва-
ротным шляху.

Ну і добра.

АААААААА!

Карл...
Не адставай!

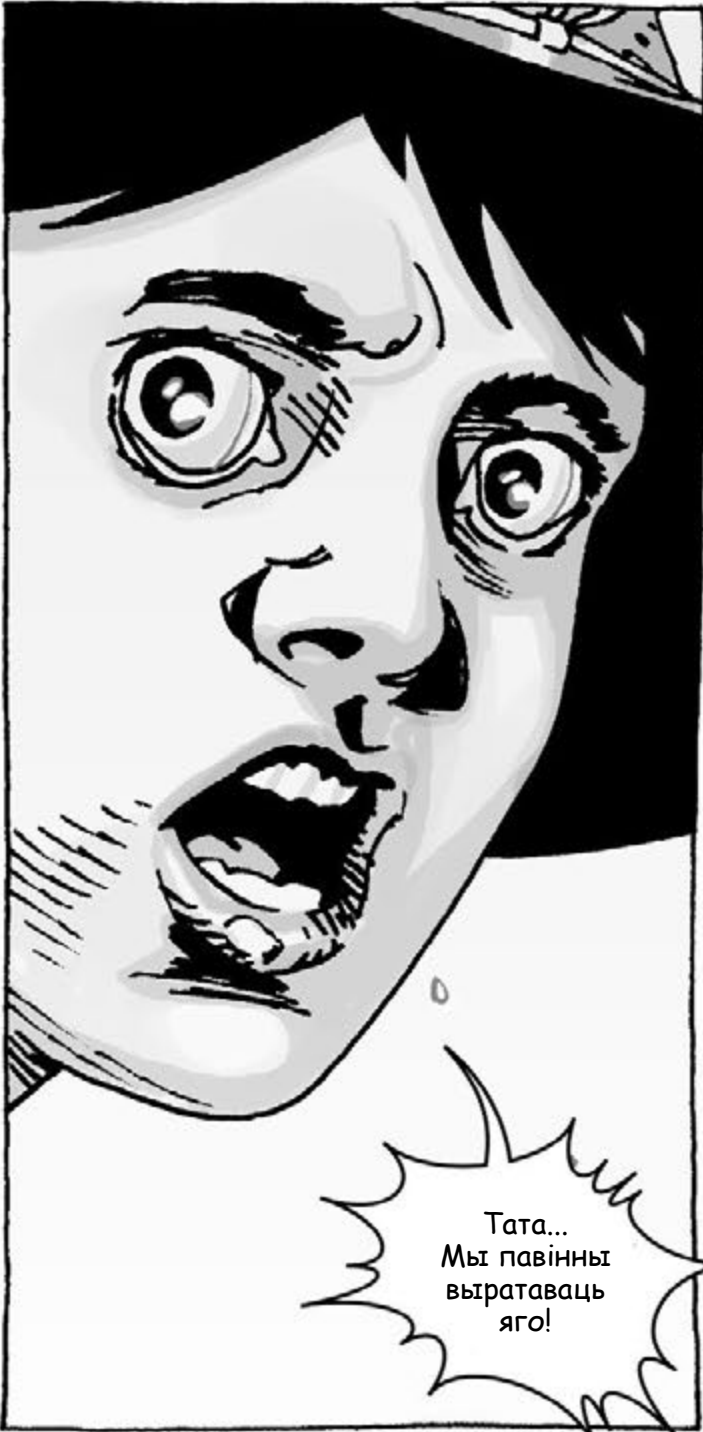
Карл!

Не!

Што ты робиш?
Не страляй.

Што?

Тата...
Мы павінны
выратаваць
яго!

Не, сыноч.
Яго ўжо ўкусілі...
Глядзі, колькі іх на-
ляцела на яго.

Ты ня зможаш выратаваць
яго. Ты толькі падвергнеш
нас небяспекі... і, мабыць,
нават прывядзеш іх
да нас у дом.

АААААА-
АГХ...

АААА...

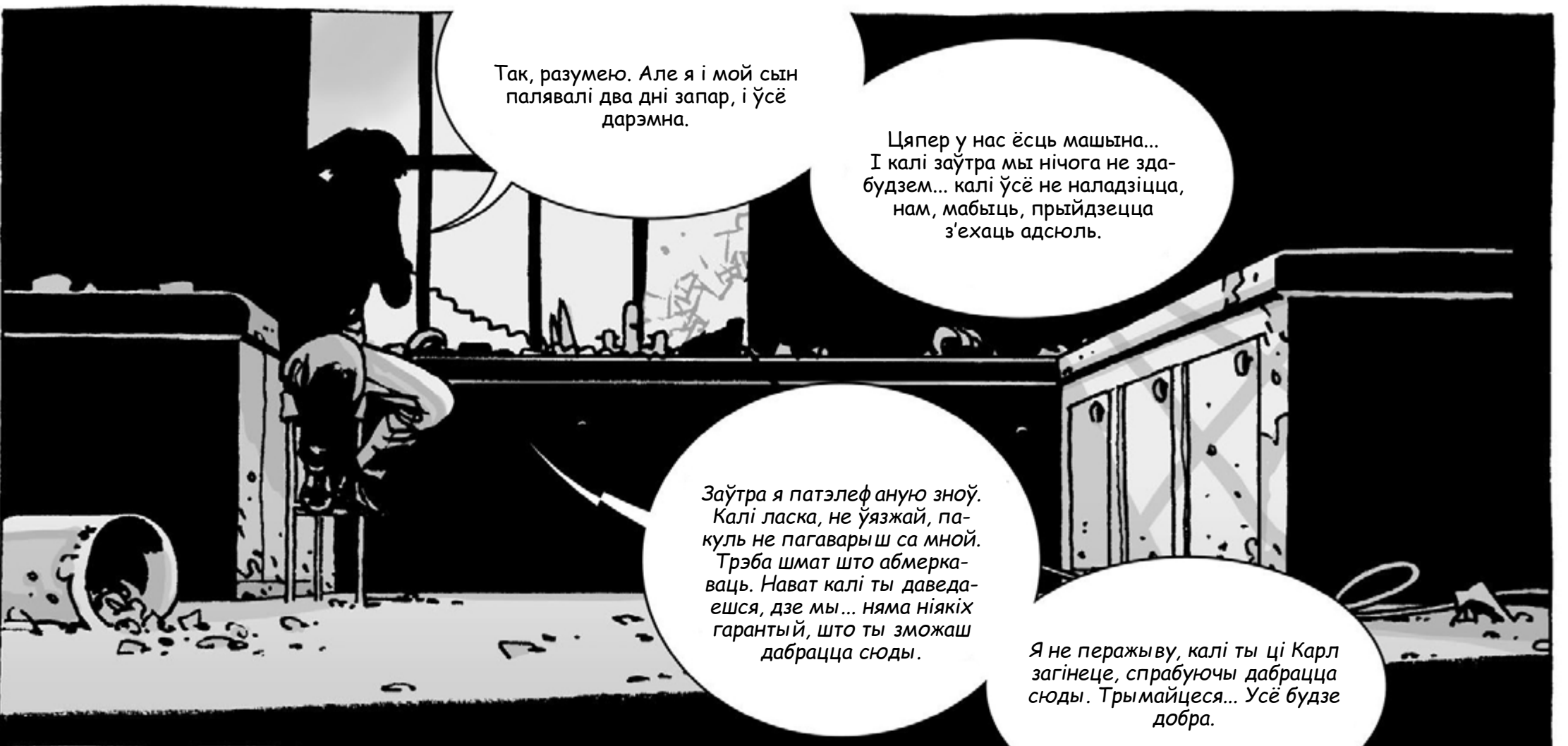
Давай,
Карл...

Нам
трэба ісці.

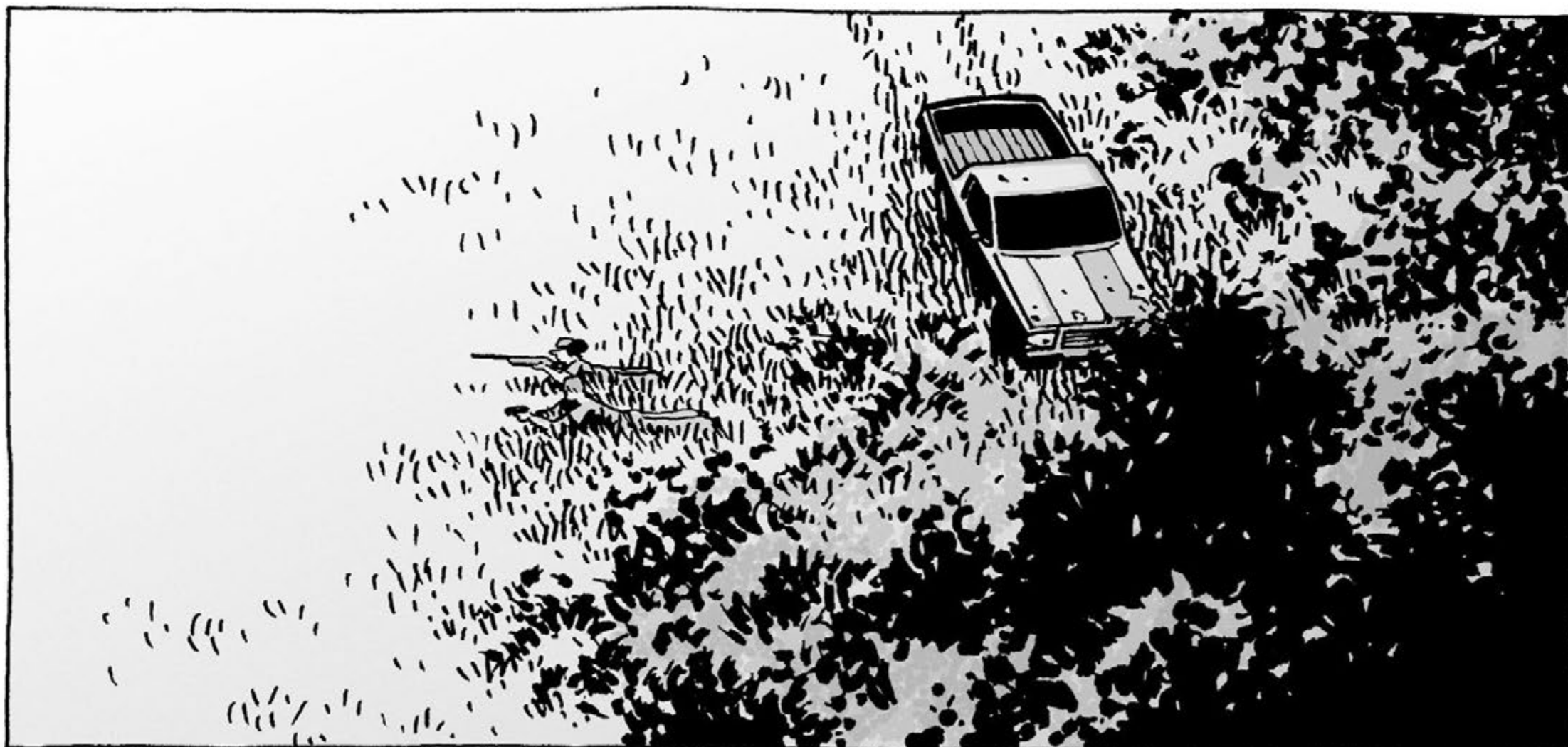

У маленькім універмагу па суседству засталіся толькі адкіды. Мы нічога не здабылі на паляванні.

Мяркую, нам прыйдзеца ўехаць.

Трашу, не прымай мой адчай за спробу прымусу. Я зарумею вашу падозронасць.... Я таксама не вельмі давяраю вам, рабяты. Я проста не разумею, навошта трэба было марнаваць сілы, каб звязацца са мной... Калі мы ўедзем... Мы больш ніколі не сустрэнімся.

Я разумею гэта. Мы ўсе разумеем... Проста баімся. Мы пачалі спробы звязацца з людзьмі, але нават не думалі, што будзем рабіць, калі і сапраўды знойдзем кагосьці.

Гэта ўсё для нас новае... Ці, па меншай меры, для мяне.

Слухай... Можаш мне проста даць свой нумар? Мабыць, па дарозе мне патрапіцца працуючы тэлефон... Буду званіць табе час ад часу.

Што я магу табе сказаць... Я не дазволю свайму сыну галадаць, пакуль мы будзем сядзець калі гэтага тэлефона і чакаць, што твая група паверыць нам.

Нават ня ведаю, мне трэба параіцца з усімі перш, чым даць табе нумар.

Ох, ды ў чым праблема? Я ж не змагу даведацца аб вашым дакладным месцазнаходжанні па тэлефонным нумары.

Добра, добра... Ты маеш рацыю. Я дам табе нумар.

Вось цяпер мы да чагосьці прыйшлі. Дзякуй вялікі...

Ведаеш, я толькі што зразумеў, што я нават не спытаў, як цябе зовуць.

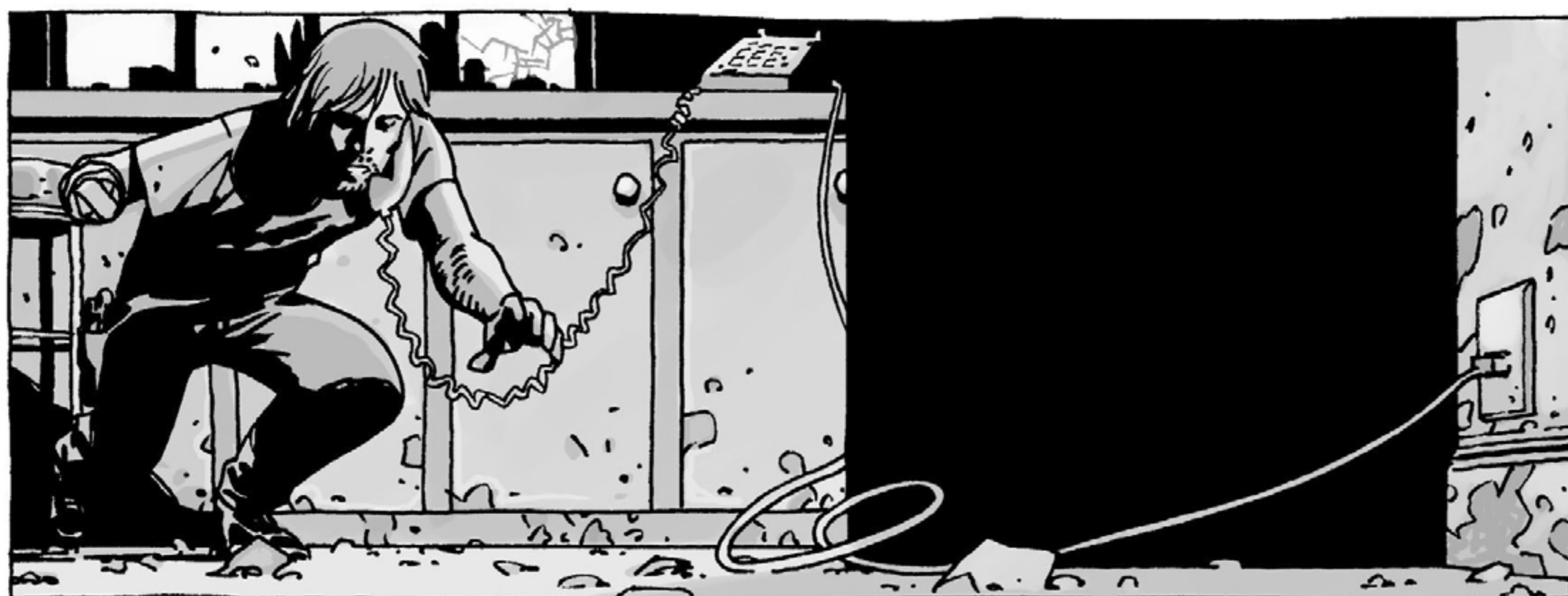

Рык...

...Гэта я,
Лоры.

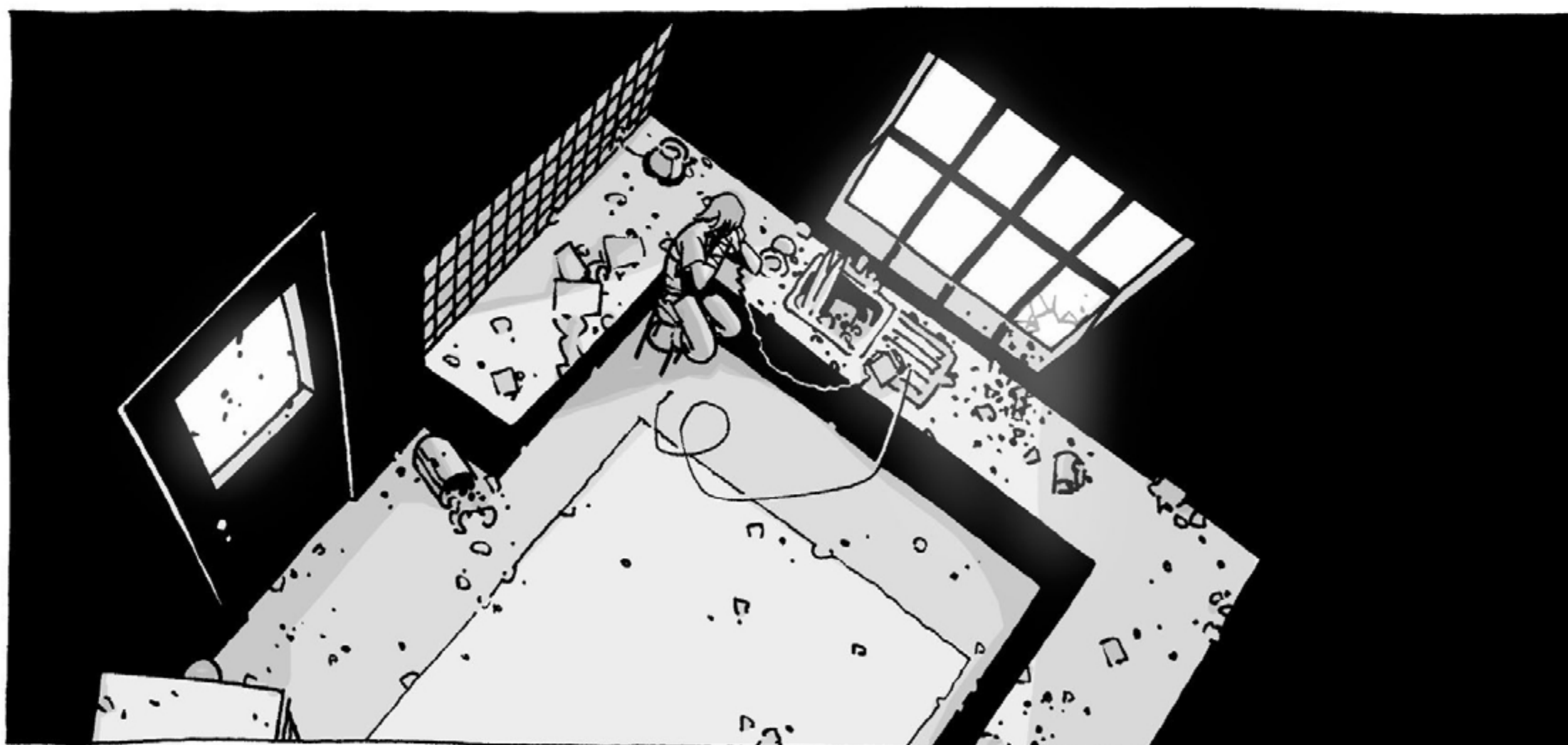
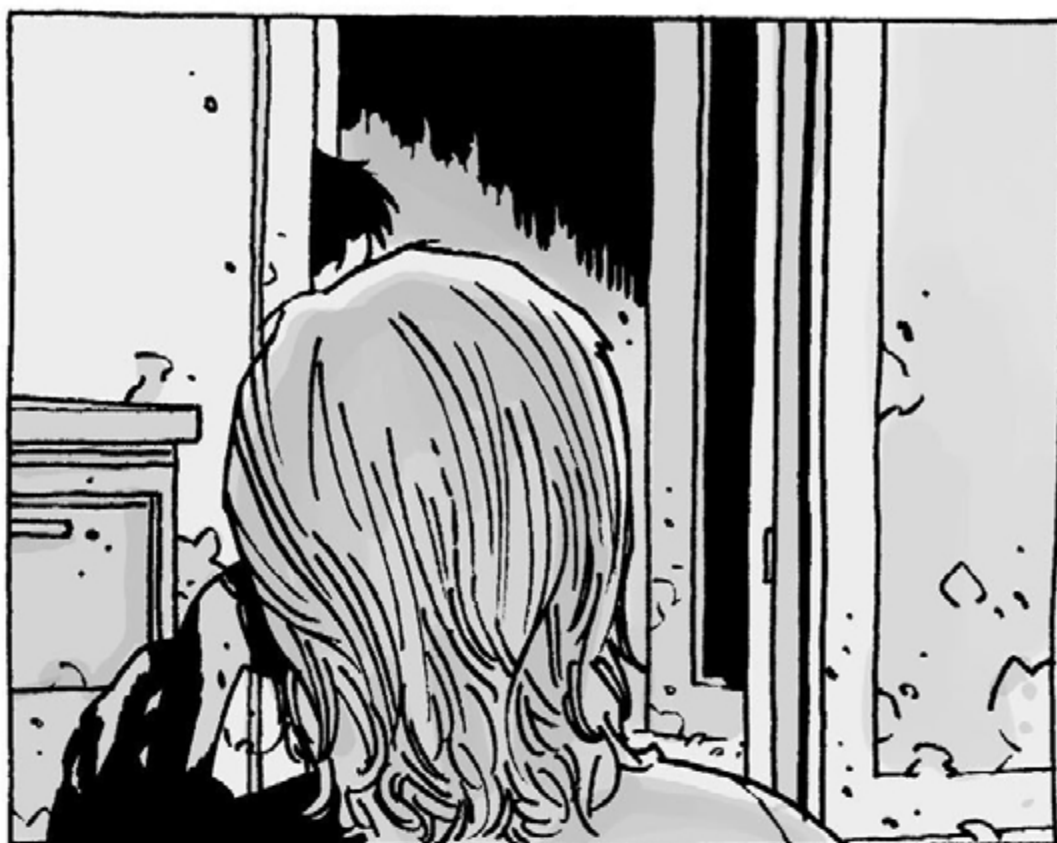

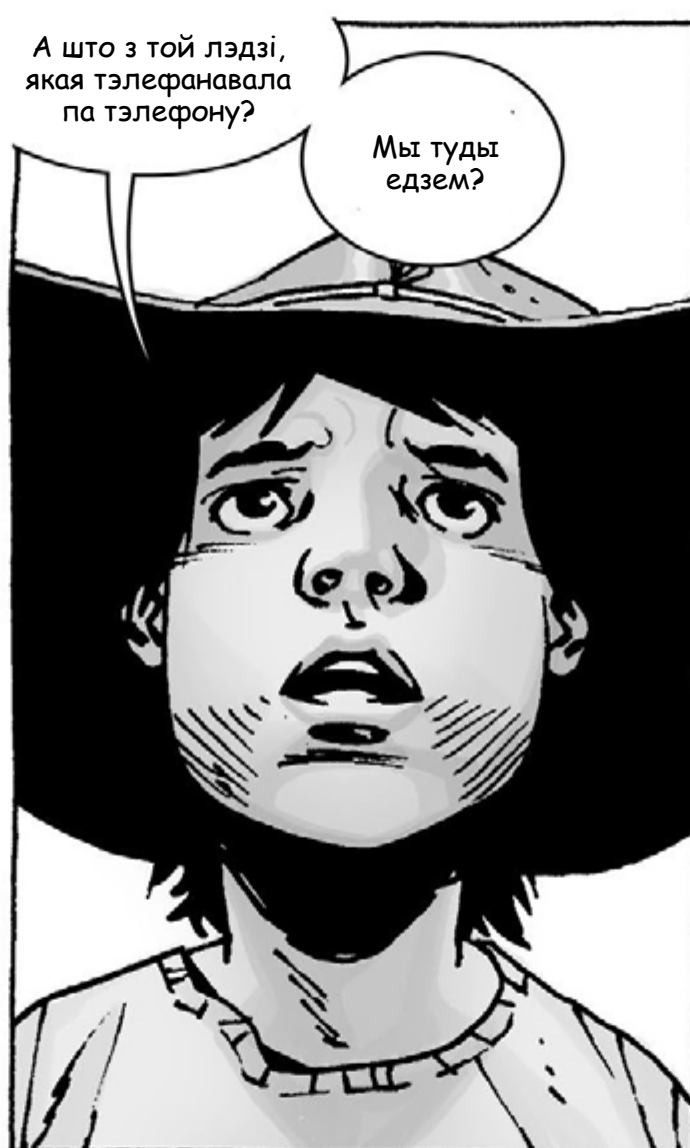
Гэта ўсё?

Мяркую,
так.

Ну, тады...

Добра.

А што з той лэдзі,
якая тэлефанавала
па тэлефону?

Мы туды
едзем?

Лэдзі, якая тэлефанавала,
аказалася звар'яцелай...
Гэтыя людзі небяспечны.

Забудзь іх.

Лезь у машыну і зачыні
дзверы. Я пайду прайдуся,
пагляджу, ці не забылі
мы чаго.

Хутка
вярнуся.

